

Familjetragedi i Nurrholm

Hos familjen Petrus och Emma Granström fanns under en tid förutom de ovan nämnda egna barnen, tre fosterbarn. Två pojkar från kyrkbyn Arjeplog, Erik Lindfors och Otto Henriksson, samt Helny Burman dotter till Karl (Gvarb-Kalle) och Stina Burman, boende på närliggande Gvarbholmen. Fosterbarn var ingen ovanlig åtgärd i en tid när barnkullarna var stora och föräldrarna kunde drabbas av svårigheter att klara försörjningen. Erik hade för övrigt sin syster Maria hos grannen i Nurr, Daniel och Anna Modig.

Ottos pappa Anders Henriksson var från Finland och gick under namnet ”Finn-Anders”, vars huvudsakliga försörjning var att egenhändigt snickra och tillgodose den lokala marknadens behov av måttbeställda likkistor. Det berättas att han hade bräder upplagda inne i sin lilla stuga, under kökstaket, dvs virket skyddat och väl torkat i stugvärmen och därmed alltid lättillgängligt som snickerivirke. Det innebar hög beredskap och snabb leverans, oavsett årstid, när besökarna kom med sina beställningar av kistor. Otto hade av allt att döma ärvt sin fars anlag för snickeri och byggde bland annat Nurrholms största motorbåt, som under många år användes för posttrafiken Rutsaviken (Kronlund) – Mullholm – Nurrholm - Skeut. (se fotogalleri)

I aug 1936 gifter sig Vera Nykvist, Mullholm och Inge Lestander, Lersundudden. Stort bröllopp anordnades i Mullholm. Många från Nurrholm var inbjudna och Otto var naturligt nog den som skötte persontransporterna.

Bland brölloppsgästerna fanns Rudolf Burman från grannbyn Vännäs. Han berättas ha varit kraftigt berusad och sökt en angiven antagonist. Otto, som stod vid ingången till den lada som smyckats till danslokal, blev i sensommarnattens mörker, av misstag, så svårt knivstuknen i halsen, att han avled omedelbart. Upprinnelsen ansågs vara svartsjuka och antagonisten en helt annan person, från Laisdalen. Gärningsmannen flydde till skogs, men återvände och kunde omhändertras av övriga brölloppsgäster tills polis och läkare anlände.

Så här återgav Piteå tidningen mordet i Mullholm.

”Vid 12-tiden natten mot måndagen utspelades ett sorgligt morddrama i Mullholm inom Arjeplogs socken. Man firade bröllopp i byn och hade enligt gammal sed inbjudit ett stor antal personer till fest. Vid brölloppet bjöds det på starkvaror varjämte en del förtärde ur medhavt spritförråd. Två brölloppsgäster kom i slagsmål, en fick halsen avskuren. Förövaren försvann under den allmänna oordning som uppstod och sprang in i skogen. Från brölloppsgården skickades omedelbart bud till landsfiskalen i Arjeplog, på grund av den långa och besvärliga vägen kom budet emellertid inte fram förrän vid 3-tiden på natten. Landsfiskalen underrättade omedelbart per telefon landsfogden i Luleå varpå han tillsammans med doktor Wallkvist reste till platsen, när landsfiskalen vid 6-tiden på morgonen anlände till kajen i Mullholm kom det bud till honom att förövaren återkommit från skogen och satt bakom en vägg på brölloppsgården.

Landsfiskalen skyndade dit, men då mannen icke syntes vara i sådant skick att några frågor kunde ställas till honom, sattes han under bevakning och undersökningarna på platsen samt arbetet med anskaffande av vittnen påbörjades. Senare på dagen anlände landsfogden till platsen varvid ytterligare undersökningar företogs av denne i sällskap med landsfiskskalen”

Gärningsmannen, Rudolf Burman, dömdes till ett mångårigt fängelsestraff och bosatte sig efter avtjänat straff i Skellefteåtrakten. Sentida besökare från hemtrakterna i Arjeplog berättar om Rudolf som en välkomnande och gästvänlig person. Han om någon fick ”med eftertankens kranke blekhet” uppleva alkoholens förödande verkningar.